

PÁ 14. prosince – Podněty k zamyšlení

„Význam soboty jako památníku stvoření spočívá v tom, že stále zpřítomňuje pravý důvod, proč Bohu náleží úcta – protože je Stvořitel a my jsme jeho stvoření. Sobota je proto pravým základem bohoslužby, protože učí této významné pravdě působivěji než cokoli jiného. Pravý důvod pro uctívání Boha – nejen pro uctívání sedmého dne, ale pro uctívání Boha vůbec – je dán rozdílem mezi Stvořitelem a jeho stvořením. Tato úžasná skutečnost se nikdy nemůže stát přežitkem; nesmí upadnout v zapomnění.“ (ANDREWS, J. N., History of the Sabbath, kap. 27) Proto Bůh ustanovil sobotu už v ráji, aby tuto pravdu lidem provždy připomínal. Pokud skutečnost, že Bůh je náš Stvořitel, bude důvodem, proč ho máme uctívat, potud bude sobota znamením a památníkem této skutečnosti. Kdyby všichni lidé zachovávali sobotu, vedlo by je to v citech i myšlení ke Stvořiteli jako k předmětu úcty a uctívání a nikdy by se z nich nestali modláři, lidé Bohu nevěrní a nevěřící. Zachovávání soboty je znamením věrnosti pravému Bohu, tomu, „kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“ (Zj 14,7). Z toho vyplývá, že poselství, které vyzývá lidi k uctívání Boha a zachovávání jeho přikázání, je zvlášť vybízí k tomu, aby dodržovali čtvrté přikázání.“ (GC 437.438; VDV 287.288)

Otázky k rozhovoru

1. *Biblické pojmy uctívání, stvoření a spasení jsou spolu úzce propojeny. Proč je svěcení soboty tak důležitým prostředkem proti falešné bohoslužbě? Jakou roli hraje sobota v poselství pro čas konce v Zj 14,6.7? Jak a proč je sobota přítomna v poselství prvního anděla?*

Zj 14:6.7 „*Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“*“

2. *Často mluvíme o obsahu bohoslužby, tedy o tom, co bychom měli, anebo neměli během bohoslužby dělat. Stačí to? Co je vlastně podstatou pravé bohoslužby? Jak ve vašem společenství prožíváte smysluplné uctívání?*

3. *V některých náboženských společenstvích se pomalu zapomíná na důležitost a podstatu společné bohoslužby – a to dokonce i v církvi adventistů. Co můžete ve vašem sboru udělat, abyste se takovému trendu vyhnuli?*

✧ Texty na tento týden – Zj 4:8.11; Mt 4:8.9; Da 3:8–18; Zj 14:9; Zj 14:6.7; Sk 4:23–31**✧ Základní verš**

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““ (Zj 14:6.7)

Brzy po událostech, které se odehrály během Letnic, trávili první křesťané hodně času společným studiem Písma a uctíváním Boha. „Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ (Sk 2,42) Měli radost z toho, že Ježíš je Mesiáš, o kterém mluvila starozákonní proctví. Jejich srdce byla naplněna radostí a vděčností. Uvědomovali si neuvěřitelnou důvěru a výsadu, že jim Bůh svěřil nádherné poznání. První křesťané cítili potřebu společně trávit čas, studovat a modlit se – a to vše jako projev vděčnosti Bohu. Cítili vděčnost za Boží zjevení v životě, smrti a ve vzkříšení Ježíše Krista a za to, co Bůh v jejich životech koná.

Ježíšova církev je podle definice společenstvím uctívajícím Boha. Bůh povolal církev k existenci, aby byla tvořena „živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista“ (1Pt 2,5). Vděčnost Bohu, kterou vyjadřujeme při společném uctívání, proměňuje srdce a mysl lidí podle vzoru Božího charakteru a připravuje je ke službě.

Tento týden se zaměříme na význam uctívání a na to, jak toto uctívání chrání jednotu věřících.

✧ Týden ve zkratce:

- Uctívání Stvořitele a Vykupitele
- Falešná bohoslužba
- Poselství prvního anděla
- Studium Bible a společenství
- Lámání chleba a modlitba
- Podněty k zamyšlení

NE 9. prosince – Uctívání Stvořitele a Vykupitele

Zj 4:11 „*Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůli všechno povstalo a jest.*“

Ž 29 „¹Davidův . Přiznejte Hospodinu, synové Boží, přiznejte Hospodinu slávu a sílu. ²Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména, v nádheře svatyně klanějte se Hospodinu. ³Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahřímá Bůh slávy, Hospodin nad mocným vodstvem. ⁴Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti. ⁵Hospodinův hlas poráží cedry, Hospodin poráží cedry libanónské. ⁶Nutí poskakovat Libanón jak býčka, Sirjón jako mládě jednorozce. ⁷Hospodinův hlas křeše plameny ohně. ⁸Hospodinův hlas nutí poušť svíjet se v křeči, Hospodin nutí svíjet se v křeči poušť Kádeš. ⁹Hospodinův hlas nutí laně k porodu, sloupává z lesních stromů káru a vše v jeho chrámu volá: „Sláva!“ ¹⁰Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král naveky. ¹¹Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin žehná svůj lid pokojem.“

Ž 29:1.2 ČSP „¹Davidův žalm. Vzdejte Hospodinu, synové Boží, vzdejte Hospodinu slávu a sílu. ²Vzdejte Hospodinu slávu jeho jména, klaněte se Hospodinu v nádheře svatyně.“

Zj 4:8 „*Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“*“

Zj 5:9.10 „⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“

Zj 5:12.13 „¹²Slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“

¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“

J 14:8-14 „⁸Filip mu řekl: „Pane, ukáž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ ⁹Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukáž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluví sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! ¹²Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. ¹³A začali budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. ¹⁴Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“

PO 10. prosince – Falešná bohoslužba

Zj 13:3.4 „³Jedna z jejich hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?““

Mt 4:8.9 „⁸Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.““

Da 3:8-18 „⁸V té době přišli muži hvězdopřavci a udali Judejce. ⁹Hlásili králi Nebúkadnesarovi: „Králi, navěky buď živ! ¹⁰Ty jsi, králi, vydal rozkaz, aby každý člověk, až uslyší hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padl a poklonil se před zlatou sochou. ¹¹Kdo nepadne a nepokloní se, má být vhozen do rozpálené ohnivě pece. ¹²Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se neklanějí.“ ¹³Tedy Nebúkadnesar, rozlícen a rozhořčen, rozkázal přivést Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Tito muži byli hned přivedeni před krále. ¹⁴Nebúkadnesar se jich otázal: „Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili? ¹⁵Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal? Jestliže se nepokloníte, v tu hodinu budete vhozeni do rozpálené ohnivě pece. A kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou!“ ¹⁶Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: „Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď. ¹⁷Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivě pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. ¹⁸Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívát nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.““

Zj 14:9-11 „⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhořčení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno.“

Zj 16:2 „První anděl šel a vylil svou nádobu na zem: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.“

Iz 14:14 „Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“

ÚT 11. prosince – Poselství prvního anděla

Zj 14:6.7 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““

Mt 24:14 „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“

Ex 20:8-11 „⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytčec ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“

Zj 11:1.18 „¹Tu mi byla dána rákosová míra a anděl mi řekl: „Vstaň, změř Boží chrám i oltář a spočítej ty, kteří se tam klanějí. ... ¹⁸Rozzuřily se národy, ale přišel hněv tvůj, čas, abys soudil mrtvé, odměnil své služebníky proroky a všechny, kdo jsou svatí a mají úctu ke tvému jménu, malé i velké; abys zahubil ty, kdo hubili zemi.“

Zj 13:4-9 „⁴Klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho přibytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš!“

ST 12. prosince – Studium Bible a společenství

2Tm 3:16.17 „¹⁶Veškeré Písmo pochází z Božho Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“

2Tm 3:14.15 „¹⁴Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil. ¹⁵Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasejí, a to vírou v Krista Ježíše.“

Sk 2:42 „Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“

2Kr 22:8-13 „⁸Velebný Chilkijáš řekl písaři Šáfanovi: „Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona.“ Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi a on ji četl. ⁹Poté písař Šáfan vstoupil ke králi a podal králi hlášení. Řekl: „Tvoji služebníci vyzvedli střebro, které se nacházelo v domě, a vydali je těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě.“ ¹⁰Dále písař Šáfan králi oznámil: „Kněz Chilkijáš mi předal knihu.“ A Šáfan ji před králem četl. ¹¹Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho. ¹²Potom král přikázal knězi Chilkijášovi, Achikamovi, synu Šáfanovu, Akbórovi, synu Míkajášovu, písaři Šáfanovi a Asajášovi, královskému služebníku: ¹³„Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu a celého Judska, pokud jde o slova této nalezené knihy. Vždyť je proti nám rozhnáno veliké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové neposlouchali slova té knihy a nejednali podle toho všeho, co je v ní o nás napsáno.““

Sk 17:10.11 „¹⁰A hned té noci vypravili bratři Pavla a Silase do Beroje. Když tam přišli, odebrali se do židovské synagogy. ¹¹Židé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice: přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel.“

ČT 13. prosince – Lámání chleba a modlitba

Sk 1:13.14 „¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zělóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“

2Pt 1:12 „Proto vám hodlám ty věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste utvrzeni v pravdě, kterou jste přijali.“

2Pt 1:12 ČSP „Proto vám hodlám tyto věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste utvrzeni v přítomné pravdě.“

Sk 2:46.47 „⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spase.“

Sk 4:23-31 „²³Když byli Petr a Jan propuštěni, vrátili se mezi své a oznámili, co jim řekli velebný a starší. ²⁴Když to bratři uslyšeli, pozdvihi jednomyslně hlas k Bohu a řekli: „Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všechno, co je v nich, ²⁵ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: „Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí? ²⁶Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiaši.“ ²⁷Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, ²⁸a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. ²⁹Pohleď tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; ³⁰a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.“ ³¹Když se pomodlili, otrásko se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.“

Sk 12:12 „S tím vědomím šel do domu Marie, matky Jana, zvaného Marek. Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se.“

1Tm 2:1 „Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkyvdání za všechny lidi.“

Ef 6:18.19 „¹⁸V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvějte za všechny bratry i za mne, ¹⁹aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia.“